

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/248/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5316208946
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kotrčová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5316208946.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Kotrčovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a Mgr. Márie Kašíkovej, v právnej veci žalobkyne: K. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XXX, XXX XX D., právne zastúpená Advokátskou kanceláriou Stehura & partners, v.o.s., so sídlom Fraňa Kráľa 2080, 022 01 Čadca, IČO: 47 246 863, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, v konaní o zaplatenie 348,89 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Čadca, č.k. 9C/120/2016-43 zo dňa 25. januára 2018, takto

rozhodol:

Rozsudok prvoinštančného súdu **p o t v r d z u j e** .

Žalobkyni **p r i z n á v a** voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne prvoinštančný súd samostatným uznesením po právoplatnosti veci, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd uložil žalovanému zaplatiť žalobkyni 348,89 Eur s príslušným úrokom z omeškania, zároveň jej priznal nárok na náhradu trov konania vo vzťahu k žalovanému v rozsahu 100%. Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že strany sporu dňa 24.3.2014 uzatvorili zmluvu o revolvingovom úvere, na podklade ktorej žalovaný poskytol žalobkyni úver vo výške 1.380 Eur, ktorý sa zaviazala zaplatiť v 36 mesačných splátkach vo výške každej splátky v sume 78,34 Eur. Rovnako sa žalobkyňa zaviazala na úver zaplatiť 2.820,24 Eur. RPMN bola stanovená na 68,22% pri ročnej úrokovej sadzbe vo výške 70,01% a priemernej RPMN za úver vo výške 46,30%. Zmluva tiež obsahuje údaj o výške poskytnutej čiastky revolvingu v sume 789,67 Eur, celkovej čiastke pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť (t.j. revolving + úroky za celú dobu čerpania revolvingu) vo výške 1.880,67 Eur, predpokladanej výške RPMN úveru pri poskytnutí revolvingu 56,09% a údaj o ročnej úrokovej sadzbe revolvingu 65,28%. Pri skúmaní zmluvy z hľadiska obsahových náležitostí podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. súd dospel k záveru, že uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere údaj o dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru neobsahuje, obsahuje iba údaj o počte splátok, v ktorých sa žalovaná zaviazala poskytnutý úver splatiť. Zmluva nespĺňa obsahovú náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. f/ zákona č. 129/2010 Z.z.. Konečná splatnosť úveru musí byť určená konkrétnym dátumom splatnosti určeným konkrétnym dňom, mesiacom a rokom. Iba dedukcia z toho, kedy je splatná prvá splátka a po nej nasledujúce splátky a celkový počet splátok, pre určenie konečnej splatnosti úveru, podľa názoru súdu, nepostačuje. Ďalej súd podrobil preskúmaniu dohodu o poskytnutí služby obsiahnutú v čl. 8 zmluvy o revolvingovom úvere, predmetom ktorej je dohoda o poskytnutí odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru

za odplatu vo výške 222,95 Eur, resp. revolvingu za odplatu vo výške 135,12 Eur, ktorú odplatu bol žalovaný ako veriteľ oprávnený na základe vlastného uváženia jednostranne znížiť. Uvedené dojednanie umožňovalo žalovanému požadovať odplatu za poskytnutie „služby“ už v čase poskytnutia úveru, t.j. v čase, kedy ešte nebolo zrejmé, či žalobkyňa ako dlžníčka vôbec bude mať v budúcnosti záujem o takúto službu. V dohode absentoval údaj o možnosti vrátenia odplaty, ak žalobkyňa ako spotrebiteľ počas trvania úverového vzťahu službu nevyužije. Takéto dojednanie podľa názoru súdu predstavuje hrubý nepomer v právach žalobkyne ako spotrebiteľky a žalovaného ako dodávateľa a je rozporné s dobrými mravmi. Žalovaný prostredníctvom odplaty za odklad splátok účelovo znížil výšku poskytnutej úverovej sumy, pri ponechaní rovnakého počtu splátok a sumy splátok. Takýto postup má dopad na nesprávny výpočet RPMN, nakoľko splátky bolo potrebné rozpočítať iba na výšku reálne poskytnutého úveru a odplatu za poskytnutie služby ako samostatný náklad spotrebiteľa, čo v danom prípade učené nebolo. Dôsledkom nesprávne vypočítanej RPMN a jej uvedenie do zmluvy o revolvingovom úvere má za následok, akoby údaj o RPMN v predmetnej zmluve ani uvedený nebol. I z toho dôvodu potom považoval úver poskytnutý žalobkyni za bezúročný a bez poplatkov. Z vykonaného dokazovania bolo ďalej preukázané, že na základe zmluvy o revolvingovom úvere žalovaný poskytol žalobkyni úver vo výške 1.174,87 Eur. Žalobkyňa na poskytnutý úver uhradila celkom 1.507,73 Eur. Ďalej tvrdila, že jej žalovaný za mesiac máj 2016 na základe dohody o zrážkach zo mzdy stiahol sumu vo výške 16,03 Eur, čo žalovaný nepoprel. Na podklade uvedeného ustálil, že žalovanému žalobkyňa uhradila celkovú sumu 1.523,76 Eur, čo pri bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru znamená, že záväzok žalobkyne voči žalovanému predstavoval sumu 1.174,87 Eur. Sumu vo výške 348,89 Eur preto žalobkyňa uhradila žalovanému bez právneho dôvodu a žalovaný je povinný túto sumu žalobkyni vrátiť. Ako nedôvodnú vyhodnotil súd obranu žalovaného o premlčaní nároku žalobkyne. Podľa názoru súdu k začatiu plynutia subjektívnej i objektívnej premlčacej doby na vydanie uplatneného nároku z titulu vydania bezdôvodného obohatenia došlo najskôr dňom prvej žalobkyňou vykonanej úhrady presahujúcej sumu žalovaným poskytnutého úveru. Žalobkyňa žalovanému poskytnutý úver uhradila postupnými úhradami ku dňu 10.9.2015, teda až týmto dňom bola žalobkyňou žalovanému uhradená na splatenie úveru suma bez právneho titulu a od uvedeného dátumu začala žalobkyni najskôr plynúť premlčacia doba. Žaloba bola na súde podaná 25.11.2016 a teda v zákonnej lehote. S poukazom na ust. § 517 ods. 1 OZ okresný súd priznal žalobkyni mimo uplatnenej istiny i ňou uplatnený úrok z omeškania a ako úspešnej účastníčke v spore, priznal jej nárok na náhradu trov prvostupňového konania v celom rozsahu.

2. Proti rozsudku okresného súdu doručil v zákonnej lehote odvolanie žalovaný. Vytýkal nesprávnu interpretáciu zákona č. 129/2010 Z.z. v ustanovení § 9 ods. 2 písm. f/ zákona, keď súd neprihliadol na eurokonformný výklad v zmysle uznesenia Najvyššieho súdu SR 3Cdo 146/2017. Zároveň poukázal na záver Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15, podľa ktorého bezúročný môže byť úver len vtedy, ak ide o náležitosť, ktorej neuvedenie je spôsobilé objektívne spochybniť rozsah záväzku spotrebiteľa. V nadväznosti na uvedené súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil to, že zmluva o revolvingovom úvere neobsahuje údaj o konečnej splatnosti úveru. Ako podstatnú skutočnosť zdôraznil, že zmluva o revolvingovom úvere je tvorená ustanoveniami nachádzajúcimi sa nielen v listine označenej ako žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere, ale aj zmluvnými dojednaniaми. Obsah zmluvy tvoria zmluvné dojednania, ktoré sú v zmysle článku 13. neoddeliteľnou súčasťou zmluvy a prílohy tvoriace súčasť zmluvy o RÚ (článok 7. ods. 7.1 písm. g/ zmluvných dojednaní). Splatnosť poslednej splátky úveru je uvedená v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, čím je splnená požiadavka vyplývajúca z ust. § 9 ods. 2 písm. f/ zákona. V tejto súvislosti poukázal na odôvodnenie rozsudku Krajského súdu v Prešove č.k. 13Co/111/2014-166. Záver súdu o bezúročnosti úveru neuvedením termínu konečnej splatnosti odporuje smernici 2008/48/ES, pričom k výkladu smernice sa vyjadril Súdny dvor EÚ vo veci C-42/15. Na podklade uvedeného z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci žiadal, aby odvolací súd zrušil rozsudok okresného súdu, alternatívne rozsudok okresného súdu zmenil a žalobu v celom rozsahu zamietol.

3. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného žiadala rozsudok okresného súdu ako správny potvrdiť. Žalovaný vo svojom odvolaní sa odvolával predovšetkým na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15, smernicu EÚ, ktorá nemá na slovenský právny poriadok priamy účinok, nemôže pôsobiť proti zákonu o spotrebiteľských úveroch contra legem, preto je nutné vychádzať z platných a účinných predpisov SR. V danom prípade ide o zrejmy konflikt medzi smernicou a zákonom o spotrebiteľských úveroch. To však neznamená, že sa má bez ďalšieho automaticky uplatniť smernica pred vnútroštátnym právom. V tejto súvislosti poukazovala na rozsudok Krajského súdu Prešov č.k. 7Co/96/2017 zo dňa 12.12.2017. Pokiaľ žalovaný namietal, že požiadavka uvedenia termínu

konečnej splatnosti úveru neznamena určenie konkrétneho dátumu a rozlišuje pojem termín a dátum, teleologickým výkladom danej právnej normy je zrejmé, že zákonodarca myslí termínom konečnej splatnosti konkrétny dátum splatnosti úveru, nie neurčitú skutočnosť, od ktorej sa má dátum konečnej splatnosti odvodiť. Zákonodarca v dôvodovej správe k zákonu priamo uvádza, že spotrebiteľ musí byť zrozumiteľne informovaný v akých termínoch, resp. kedy a v akej výške a ako dlho bude povinný plniť si povinnosť splácať úver. K tvrdeniu žalovaného o tom, že súčasťou zmluvy je aj oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi uviedla, že takýto odkaz v zmluvných dojednaniach, ktorý smeruje k budúcemu zaslaniu ďalších zmluvných podmienok a dojednaní po uzatvorení riadnej zmluvy nie je splnením požiadavky uvedenia údajov konečnej splatnosti a je v zásade neplatným dojednaním. Argument žalovaného, že termín konečnej splatnosti je obsiahnutý v čl. 4, ods. 4.5 zmluvných dojednaní, neobstojí, nakoľko v zmluvných dojednaniach je uvedené, že takýto deň je určený v splátkovom kalendári, ktorý nie je súčasťou zmluvy o uzatvorení revolvingového úveru. Dala do pozornosti, že žalovaný v odvolaní neuvádza, že okresný súd v napadnutom rozsudku konštatoval nesprávne uvedený údaj o výške RPMN, pričom v konaní bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že žalovaný uviedol v zmluve nejasný a nepravdivý údaj o výške RPMN, teda i mimo vyššie uvedených dôvodov je založený samostatný dôvod bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, dôvodnosť žaloby a nedôvodnosť odvolania žalovaného.

4. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní a súc viazaný odvolacími dôvodmi (§ 379, § 380 CSP) postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario odvolaním napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie ako správne postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

5. Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že prvoinštančný súd vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, dospel k správnym skutkovým zisteniam, vyvodil správny právny záver, svoje rozhodnutie náležitým vyčerpávajúcim spôsobom odôvodnil.

6. K námietkam žalovaného uvedeným v podanom odvolaní odvolací súd považoval za potrebné uviesť, že pre vyslovenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru postačuje nenaplnenie čo i len jednej podstatnej náležitosti vyplývajúcej z ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., teda pokiaľ by odvolací súd sa stotožnil s námietkami žalovaného o tom, že v danom prípade, nakoľko sa jedná o revolvingový úver, termín konečnej splatnosti úveru nie je rozhodujúci, podstatným pre rozhodnutie odvolací súd považoval nesprávny údaj o výške RPMN. Práve k tejto skutočnosti sa žalovaný vo svojom odvolaní absolútne nevyjadril a správnosť záverov okresného súdu v tejto súvislosti nenamietol. Odvolací súd sa plne stotožnil s konštatáciou okresného súdu o nesprávnej výške RPMN, nakoľko žalovaný pri jej výpočte odmenu za poskytnutie služby nerozpočítal ako samostatný náklad spotrebiteľa, ale zahrnul ho do výšky poskytnutého úveru, a to i napriek tomu, že ho žalovaný o odplatu za poskytnutie služby jednostranne znížil. Na podklade tejto skutočnosti sa odvolací súd stotožnil s odôvodnením rozhodnutia zo strany okresného súdu a jeho rozhodnutie ako vecne správne postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

7. Žalobkyňa bola v odvolacom konaní úspešná, na podklade čoho odvolací súd jej priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo vzťahu k žalovanému v celom rozsahu. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne prvoinštančný súd samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

8. Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)